

РЕШЕНИЕ

№ 3187

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3863** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С Решение от 28.04.2010 г. по НАХД № 347/2010 г. Софийски районен съд, НК, 96 състав, е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 69/15.12.2009 г., издадено от М. Б. В. – Председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл. 126а, ал. 5, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 125б, ал. 3 /отм. – действащ към момента на съставянето на АУАН и на издаване на НП/ ЗРТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от К. Я. М. А. - Изпълнителен Директор на [фирма], в която се моли решението да бъде отменено, като неправилно и необосновано. Сочат се доводи за неправилно прилагане на материалния закон и непроизнасяне на съда по всички възражения, изтъкнати в жалбата против оспорения акт.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си представител оспорва същата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и

от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на обжалване.

В атакуваното решение съдът е приел следното от фактическа страна: На 16.10.2009 г., по повод на извършена проверка на телевизионния оператор „Нова телевизия - Първи частен канал” в Публичния регистър, воден от СЕМ било установено, че към датата на проверката са вписани следните обстоятелства: наименование: [фирма]; лица, упражняващи контрол: ЕМ ТИ Д. Б. АБ Ц., с едноличен собственик на капитала М. Т. Г. Ем Ти Д. АБ, Ш.. Също така било установено, че към датата на проверката актуалното състояние на дружеството, съгласно Търговския регистър на Агенция по вписвания било следното: наименование: [фирма], като било установено, че промяната била вследствие прехвърляне на част от акциите на дружеството на Бе Ем Д. Л. Великобритания. Установено било също така, че посочените промени били вписани в Търговския регистър на Агенция по вписвания на 12.08.2009 г., като дружеството – жалбоподател и към датата на съставянето на АУАН не било заявило в СЕМ настъпилата промяна.

Въз основа на установеното в резултат на извършената проверка бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 76/02.11.2009 г.

Въз основа на съставения акт било издадено от М. Б. В. – Председател на Съвета за електронни медии атакуваното НП № 69/15.12.2009 г., с което на основание чл. 126а, ал. 5, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 125б, ал. 3 /отм./ – действащ към момента на съставянето на АУАН и на издаване на НП/ ЗРТ.

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелката Е. Р. - актосъставител.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, решаващият съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 125б, ал. 3 /отм. – действащ към момента на съставянето на АУАН и на издаване на НП/ ЗРТ. Съгласно посочения текст: при промяна на вписаните в регистъра обстоятелства по ал. 1 на чл. 125б, регистрираният оператор е длъжен да заяви промяната в Съвета за електронни медии в 30-дневен срок от настъпването ѝ. Обстоятелствата, по чл. 125б, ал. 1 ЗРТ включват и данните по чл. 125а, ал. 5 ЗРТ, едно от които е наименованието /фирмата/ на дружеството – телевизионен оператор. Видно от събраните по делото писмени доказателства /а и не се спори между страните/, че на 12.08.2009 г. „Нова Телевизия - Първи частен канал” е вписало промени в правно-организационната си форма, а именно от ЕАД на АД. С оглед на това срокът, до който дружеството – жалбоподателя е следвало да заяви промяната в СЕМ е бил 12.09.2009 г.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в термина „фирма” законодателят е имал предвид единствено уникалното име, което използва търговеца в търговския оборот, без в нея да се включва и правно-организационната форма.

Както правилно е посочил и районният съд, в разпоредбата на чл. 158, ал. 2 ТЗ изрично е посочено, че във фирмата на дружеството се включва и означението „акционерно дружество [фирма]”. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ТЗ: „Всяка фирма освен предписаното от закона необходимо съдържание, може да включва означение за предмета на дейност, участващите лица, както и свободно избрана добавка”. Т.е. съгласно посочената норма, наименованието на фирмата се състои от две части, като едната се избира свободно, определя се и се регистрира от търговеца, а другата е законово определена, като в конкретния случай съгласно разпоредбата на чл. 158, ал. 2 ТЗ тази законово определена част е „акционерно дружество [фирма]”, респективно „еднолично акционерно дружество [фирма]”.

Неоснователен е и вторият от доводите на изпълнителния директор, а именно, че доколкото в търговския закон законодателят не е разгледал като самостоятелен /отделен/ вид едноличното акционерно дружество, то извършеното прехвърляне на част от капитала, респективно преобразуването от ЕАД в АД, не е довело до промяна в правно-организационната форма на дружеството. Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 ТЗ изрично регламентира, че в предвидени от закона случаи може да се учреди и дружество от едно лице. Видно от съдържащата се в ТЗ правна регламентация, чл. 159, ал. 1 ТЗ предвижда, че акционерно дружество може да се образува от едно или повече лица, а чл. 159, ал. 2, чл. 219, ал. 2, чл. 232а, чл. 235а и чл. 252, ал. 2 ТЗ регламентират съответните особености при ЕАД. Очевидно е, че в чл. 64, ал. 1 от ТЗ са изброени видовете търговски дружества, но не посочването на ЕАД в тази норма, не означава, че е налице игнориране на едноличните търговски дружества като правно-организационна форма, при която може да съществува едно юридическо лице. Извършените изменения в ТЗ /ДВ, бр. 84/2000/ недвусмислено сочат, че са насочени към доразвиване на нормативната уредба относно ЕАД, а с изменението на ТЗ /ДВ, бр.58/2003 г. в Глава XVI „Преобразуване на ТД”, Раздел III - „Преобразуване чрез промяна на правната форма”, бе въведена нормата на чл. 264н от ТЗ, която се отнася конкретно до промяна на правната форма на еднолично дружество. С оглед на изложеното, настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че санкционираното юридическо лице е осъществило състава на административно нарушение по чл. 125б, ал. 3 ЗРТ /редакция към момента на издаване на АУАН и НП/, доколкото в 30-дневен срок от вписването на промяната в Търговския регистър на правно-организационната си форма, не е заявило това обстоятелство в СЕМ.

Отделно от това районният съд правилно е преценил, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН. НП е издадено от компетентен орган.

Не на последно място правилна е и преценката на съда относно законосъобразността на размера на наложената имуществена санкция – 2000 лв., която се явява определена в минималния размер, предвиден в закона за извършеното нарушение, поради което и не се налага неговата промяна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 347/2010 г. на Софийски районен съд, НК, 96 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.